

CNT U T AIT

Portavoz del Sindicato Unico de Trabajadores VILAFRANCA DEL PANADES

REDACCIÓN Y ADMINISTRACIÓN: RAMBLA PI Y MARGALL, 25

Año I. - Núm. 16

4 de Junio de 1937

Ejemplar suelto: 15 cts.

Plan de reordenación económica

Es de urgente necesidad poner a la práctica, el siguiente plan, propuesto por una comisión de elementos que ocupan cargos representativos en la Consejería de Economía, al frente de la cual figura nuestro compañero Juan P. Fábregas:

1.º Aplicación rigurosa y estricta de los preceptos vigentes del actual Decreto de Colectivizaciones, sin permitir que sean desvirtuados en lo más mínimo, y por ningún concepto ni excusa.

2.º Inmediata estructuración de los Consejos Generales de Industria, tal como se ha hecho ya en la industria química, a fin de unificar los rendimientos del trabajo y de la distribución de las utilidades del mismo de una forma equitativa, como previene el Decreto. Aquella distribución del producto del trabajo habrá de ser distribuida en partes iguales y proporcionales entre todos los obreros sin excepción.

3.º Creación de una economía de guerra: dedicar las máximas actividades a la fabricación de material de guerra, suprimiendo las industrias de lujo y superfluas; modas, institutos de belleza, perfumerías y artículos similares, etc. etc.

4.º Concentración de las industrias y reducción de los obreros de cada una de ellas de acuerdo estrictamente con las necesidades del trabajo del momento, los trabajadores sobrantes de cada empresa serán incorporados a otros trabajos del campo, y a otras nuevas industrias o bien que exija el plan de reconstrucción económica que propugnamos.

5.º Movilización inmediata y rigurosa de la retaguardia, equiparando a los hombres de ésta a los que luchan en las trincheras, al objeto de imponerles unos mismos derechos y unos mismos deberes, lo cual permitirá redistribuir los hombres en donde convenga, lo que deberá ser obedecido, dado el carácter de movilizado de todo el mundo, lo que no ocurre hoy.

6.º A base de la movilización de la retaguardia deberá procederse a la estructuración del Frente Económico, al objeto de llevar a cabo la racionalización de la producción minera, industrial y agrícola del país; creación de nuevas industrias sucedáneas de materias primas, la cotonifica-

ción de la paja del lino, de la retama, obtención de pasta de papel de esparto, de la paja de arroz, etc. etc. y paralización, mientras dure la guerra, de aquellas industrias innecesarias que en estos momentos sólo acumulan artículos porque es imposible vencer.

7.º Establecimiento de la dirección única en el frente económico, la retaguardia, a fin de coordinar todas las iniciativas, todos los esfuerzos y todas las actividades económicas del país, con lo que se obtendrá una acción de conjunto sin la cual iría al fracaso.

Visat per la censura

8.º Obligación por parte de todas las colectividades de liquidar los respectivos pasivos. A dicho efecto, debería promulgarse un decreto imponiendo la obligatoriedad, lo que podría hacerse a base de letras aceptadas a un plazo unificado, y cuidando la Generalidad de reallzar las operaciones de compensación o de emplear una circulación fiduciaria especial.

9.º Establecer un impuesto de guerra sobre todos los salarios, hasta llegar a la máxima nivelación posible de los mismos, evitando la existencia de obreros manuales de primera, de segunda y de tercera clase, y de funcionarios que perciban sueldos tres, cuatro o cinco veces superiores a los más elevados sueldos existentes entre los obreros.

10.º Establecimientos de un empréstito de guerra elevado sobre las utilidades de las empresas, todas, colectivizadas o no, de forma que aquellas utilidades queden reducidas a la nada casi, durante este período de guerra.

11.º Establecer una política financiera que permita al poder público obtener el producto de la acción fiscal, que permita al Gobierno de la

Generalidad cumplir sus funciones de Gobierno bajo el punto de vista económico.

12.º Inmediata ordenación de la Hacienda de Guerra de Cataluña, a fin de que los trabajos que encarga Defensa y los demás organismos anexos, sean pagados debidamente, ya que ahora son muchas docenas de millones lo que Defensa debe, y ello representa un obstáculo considerable para buena parte de las actividades económicas del país.

13.º La falta de moneda en la circulación es un factor de perturbación. El dinero hace en la circulación económica lo que la sangre en el cuerpo humano. Para ello debe procederse a la inmediata emisión de moneda divisionaria por el volumen de 100 millones de pesetas en cuanto a Cataluña, evitándose así el caos actual, ya que cada Municipio y hasta cada establecimiento de venta, hacen sus emisiones especiales.

El Gobierno de la Generalidad debe emitir también billetes de 25, 50, 100 y 500 pesetas para reestablecer el equilibrio de la circulación monetaria, y para ello puede recurrir, como encaje de garantía, a los títulos de la deuda pública en poder de la Generalidad, o bien a otros procedimientos que tenemos a mano en abundancia.

14.º Inmediata realización del plan de reconstrucción económica que se propugna con el proyecto de Movilización de la retaguardia y creación del Frente económico, lo cual dará lugar a un aumento extraordinario del trabajo nacional, que permitirá la supresión gradual y progresiva de las funciones de subsidio que ahora realizan la Oficina Reguladora del Pago de Salarios, y la Caja de Descuentos y Pignoraciones, si bien durante este proceso de transformación deberán seguir actuando para evitar el hambre de los trabajadores.

15.º Debe imponerse una política económica austera en la retaguardia tanto en los centros oficiales como en las empresas privadas. Es preciso obtener que cada trabajador dé el rendimiento normal y que exige la guerra y la reconstrucción. La situación social reinante hace que el rendimiento del trabajo haya quedado reducido, en muchos casos, a la tercera parte de lo que era antes del 19 de Julio. Ello nos conduce a la ruina y será una causa del fracaso del Decreto de Colectivizaciones.

Es necesario ir inmediatamente a la movilización de la retaguardia y a la estructuración del

Parlem-ne de l'Economat?

Gratuïtament s'ha llençat l'espècie que els obrers de la C. N. T. per virtut del carnet de racionament que dona dret a proveir-se en l'Economat suara inaugurat per la «Federació Local de Sindicats», aquests gaudeixen una situació de privilegi damunt la resta dels ciutadans en matèria de portar «tiberi» en llurs taules.

Amb propòsit deliberat de mortificar, certs estaments empenen la mentida, esgrimeixen la denigrant arma de la calúnnia amb tal de desprestigiar l'existència del nostre economat. Com que la maniobra és interessada per part dels propaladors, cal que els treballadors no es deixin portar pels cants d'aquestes sirenes amb cua de monstre.

Com a rèplica a llurs brams egoïstes, ens limitarem a evidenciar el fet vergonyós d'una realitat que les paraules per hàbils que siguin no poden desfigurar.

Els treballadors malgrat posseir el carnet de l'Economat quant llurs mullers van de compres diàries a la *plaza*, a la *tenda* o a cal *tocinaire* han de retornar a llurs cases amb el cistell buit perquè l'esmentat carnet no val per a adquirir aquella carn, aquelles botifarres, etc. etc. Cosa que altra gent suara col·locats en condicions d'inferioritat a la dels obrers ho poden adquirir en tantes raccions com els interessa. Ells (pobriçons) —per culpa d'aquesta situació ínfima com a ciutadans, degut el tracte de favor que gaudeixen les classes laborioses— llur rebost de replè que està, ni els precisen aquells productes que els hi eren reservats pels enemics de l'Economat.

Per un miracle, per art d'encantament, tot de cop i volta de patates, sucre i bacallà ara resulta que no en falta. Això ja ho sabem que a segons quines cases no n'ha faltat mai.

Ara només ens diferenciarem en la carn i en el porc. Com que nosaltres els treballadors no en volem comprar de carn, ni de porc, els que en venen podran acontentar a la llum del dia a llur paròquia selecta. Els altres intermediaris, ja tampoc ens interessa el que puguin fer en aquest sentit de dir a segons qui: «S'ha acabat tal article. No en tenim.» I per la porta del darrera d'allò que s'havia acabat en sortia un paquet destinat a pisos que, pobres, han de passar la pena de no poder treballar i fins d'haver-se de fer rentar la roba, cuinar i fregar per altres persones piadoses de llur situació ínfima.

Res! No ens ve de nou que encara hi hagi gent que es molesta perquè els obrers podem menjar verdura i arròs. Són els seculars partidaris del repartiment de la sopa per als pobres.

A. KIN. 1.

Frente Económico, porque ello permitirá imponer una política económica bajo la dirección única, y dará lugar también a que todo el mundo cumpla con su deber y se pueda conseguir el resurgimiento y la reordenación de nuestra vida económica.

(Del «Boletín de Información C. N. T. - F. A. I.»)

BILBAO

Hoy más que nunca está Bilbao en labios de todos. Nunca se ha hablado, se ha escrito tanto acerca de Bilbao como ahora. Todos nos preocupamos de él; en él tenemos puesta nuestra mirada, nuestra atención como algo importantísimo.

Todos le evocamos con dulzura, con emoción, y más si cabe, los que en él hemos vivido. A ese fuerte, fabril y febril, dinámico y progresivo pueblo van dirigidas estas cuartillas.

No es Bilbao por el número de habitantes, la primera ciudad de España, pero sí figura por su riqueza, por su administración, por el aumento de población, por la moralidad de sus costumbres, por la fiebre para el trabajo, por la energía de la raza, por la productibilidad del subsuelo y la excelencia de su posición geográfica, y aún sin tener en cuenta su admirable organización de la Instrucción y la Sanidad Públicas que la colocan al lado de las mejores ciudades de mundo.

Pero no sólo citaremos estos hechos. Hay que contemplar a Bilbao bordeando el río Nervión, rodeado de alturas, acariciador de las ventajitas de una posición estratégica aunque convencido de que el trabajo, la perseverancia y el valor, son la clave de todas las victorias.

Contemplemos el humo de las fundiciones, los Altos Hornos, Euzcalduna, La Naval, etc.; sintamos la trepidación de los trenes, la famosa ría cubierta de vapores de diversas nacionalidades; presenciemos el trabajo de los cargadores; sigamos con la vista la trayectoria de los tranvías aéreos y los volquetes cargados de mineral; escuchemos por todas partes el himno del trabajo, la colosal sinfonía del progreso que traducen en improvisadas notas, los émbolos con su vaivén, las bielas con su nervioso empuje, las ruedas dentadas con su formidable estrépito, el vapor que ruge, el silbato que grita, las sirenas que ensordecen, y los millares y millares de obreros con su honroso traje azul que dan al cuadro la pincelada humana, la figura que anima todo paisaje, el espíritu que vivifica la materia inmensa, puesta en vertiginoso movimiento.

Añadiremos [que el subsuelo contiene riquísimos filones; en su tierra hay cal para los huesos y hierro para la sangre; es la raza atlética en cuerpo y alma; las brisas de su mar son ricas en ozono y sales marinas.

Cuenta Bilbao para el desarrollo de su industria, con un maravilloso trazado de ferrocarriles, carreteras y vías fluviales, tranvías y puertos que son el complemento o preciosa red que el comercio abarca, envuelve y fomenta.

Mirando al Norte, allá frente al transbordador de Portugalete y Las Arenas, un enjambre de barcas pescadoras parecen detenerse a la hora del crepúsculo, y los tostados y forzudos remeros con su típica boina entonan mil canciones y «zorricos» y en la poética quietud de la noche el «Guernika-ko Arbola» evoca toda una tradición, toda una historia.

Viene el nuevo día y todo es movimiento; las cornetas anuncian los barrenos; se suspende el movimiento en las minas y en el inmenso taller al aire libre, y poco después el estallido de la dinamita retumba por los ámbitos anunciando que se desprenden toneladas de mineral, que es trabajo y riqueza.

Así es Bilbao, venero de riqueza, emporio de progreso y civilización.

Por algo, pues, Bilbao está en el ánimo de todos; es nuestro. Los acontecimientos que en su suelo se están desarrollando no son para tomarlos en bromas.

El terror, la desolación que el invasor ha sembrado por doquier, de todos es conocido. En la mente de todos está la vandálica acción desarrollada por los fatídicos aviones negros en la capital de Cataluña, pues calculemos lo que será Euzkadi en donde no pasa día que no hagan su aparición. La situación de Euzkadi es delicadísima, pero no perdamos la fe.

¿Consentiremos que ese Bilbao que a grandes rasgos hemos trazado, desaparezca o sucumba? ¿Consentiremos que tenga el mismo fin que Guernica?

Pongamos todo nuestro grano de arena en salvar a Bilbao y en ayudar a nuestros hermanos vascos.

P. M.

L'Economat és ja un fet.
Mantenim i augmentem la
seva potencialitat.

Consell Municipal de Vilafranca del Penedès

EDICTE

Havent-se de procedir a la formació del Repartiment de la contribució territorial, de la riquesa rústica i pecuària d'aquest terme municipal, es fa avinent a totes les persones naturals i jurídiques que tinguin l'aprofitament o explotació de terres, de llur deure de presentar per escrit (segons model que se'ls facilitarà) a les Cases Consistorials i en el termini dels deu dies següents, al de la inserció d'aquest edicte en el Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya, la corresponent declaració de les terres que conreen o exploten i el nombre i classe de caps de bestiar que posseeixin als efectes de la seva valoració i assenyalament de les respectives quotes tributàries.

La resistència a fer les declaracions d'acord amb les disposicions vigents, serà castigada amb multa fins a 5.000 pessetes, sense perjudici de que es facin per estimació i les inexactituds comprovades seran també objecte de multa que fluctuarà del doble al quintuple de la renda deixada de declarar.

Vilafranca del Penedès, 31 de Maig del 1937.

L'Alcalde-President,

FÉLIX BALAGUER

L'Hospital Militar del «Molí d'en Rovira»

Dimecres passat ens traslladàrem al Molí d'En Rovira per tal de poguer fer una informació sobre l'Hospital suau instal·lat en aquell edifici i gràcies a l'amabilitat del company M. Vives, tècnic montador d'hospitals, que desplega una activitat sense parió, podem avui avançar als nostres lectors unes dades ben interessants per cert.

En el curt termini de vint dies i amb la inversió d'unes 32.000 pessetes, s'ha deixat instal·lat l'Hospital Militar en l'edifici del Molí d'En Rovira, el qual reunirà les condicions indispensables i exigides per aquesta classe d'edificis, tant en el que fa referència als serveis sanitaris, higiènics, alimenticis, etc., com en el que es refereix a les condicions climatològiques, les quals s'ha comprovat també que són excel·lents. I el que deixem dit ho provem segons les dades que a continuació detalllem i que com hem dit ens han estat facilitades pel company Vives.

Constarà l'edifici de 28 sales, amb un total de 560 llits. Ademés en cada pis hi haurà les següents instal·lacions: Quartos de bany, lavabos, «office» sala de cures, tot dotat amb els aparells més moderns i de resultats pràctics més positius.

Com a serveis generals hi haurà els següents: Sala d'operacions al primer pis; Instal·lació de dutxes en nombre de vint; Instal·lació elèctrica ultramoderada; Central telefònica amb un total d'onze aparells; Farmàcia dotada de tota mena d'aparells i productes indispensables per tots els casos que es puguin presentar; Robers; Quartos de planxar; Sala de rentar (amb la maquinària en període d'instal·lació); Garaig amb servei permanent d'ambulàncies, una de quatre llits i una de dos; Càmera frigorífica (en període d'instal·lació); Ampli rebost.

I en quan als serveis d'alimentació han estat organitzats amb tota cura, com ho demostra l'ampli menjador capaç per a 300 comensals, amb un servei formidable i complet entre el que s'hi compten mil plats plans, cinc cents de sopers i cinc cents de postres amb els corresponents coberts, gots de vidre, etc. Apart de la formidable bateria de cuina que reuneix totes les condicions que es puguin exigir, tant en quantitat com en qualitat.

Una altra de les qüestions a la que s'ha dedicat especial atenció és el personal, tot ell seleccionat i en nombre suficient per a que tots els serveis siguin degudament atesos, i si no comprovem-ho en la llista següent: metges, 8; farmacèutics, 2; auxiliars de farmàcia, 1; administratius, 8; infermeres titulars, 10; ajudantes d'infermera, 12; vetelladores, 4; proveïments, 12; cuina, 10; taula, 12; safereig i planxa, 6; neteja general, 21; porters, 3; hortelans, 2; i telefonista, 1.

Ara bé, hem d'elogiar calurosament al Consell de Sanitat de Guerra per la feixuga tasca que representa l'organització d'aquests excel·lents serveis, puix que gràcies al seu continuat esforç podran els ferits ésser degudament atesos amb tota classe de comoditats, i particularment hem d'elogiar als

companys Gisbert i Rovira, Caps d'hospitalització, per la seva tasca personal dintre del Consell de Sanitat de Guerra.

També hem de fer constar, segons manifestacions del company Vives, l'agraïment del Consell de Sanitat de Guerra, al Consell Municipal de Vilafranca i a tots els treballadors de la nostra vila, especialment als que han contribuït als treballs portats a cap en l'edifici del «Molí d'en Rovira».

I ara, aprofitant aquest petit reportatge volem encoratjar al poble de Vilafranca a que contribueixi als actes que diumenge, dia 6 del corrent seran celebrats a benefici d'aquest Hospital i que tindran lloc gràcies a la iniciativa de la Societat «La Principal», sempre atenta a contribuir en l'ajuda a la lluita contra el feixisme i que segurament consistiran en una recolecta local i comarcal, uns festivals esportius, i un ball al local de la Societat. Esperem, doncs, que una vegada més ens sabrem sacrificar, puix que així ens ho exigeixen els nostres germans que no dubten en oferir la seva sang per la victòria definitiva de la llibertat i la justícia.

Antoni Martin, virrei? No en sabem res, el que sí sabem és que era un home que donava la cara... al contrari dels que es diuen "controlats", que solament saben i han sapigut sempre viure arrastrats als peus dels altres.

Millions per la frontera? Pot ser sí, però potser ens en dirien alguna cosa certs prohoms "controlats", que ben pagats han fet marxar alguns partits polítics, amb tot però ¡Visca Catalunya i la seva Economia!

UNA REALTAT QUE NO S'HAURIA D'OBLLIDAR

Encara que la nostra relativa capacitat no ho compregui i malgrat que els fets semblen desmentir-ho, el progrés vers una societat més justa, sincera i humana és indiscutible. El que passa és que no es recorda, o de vegades no es vol o no convé recordar, el d'ahir i per això en subjectar-nos al present d'una manera aferrissada, intentant guardar allò que potser es posseeix indegudament, ens oblidem que el demà ens pot fer recordar els nostres actes: amb satisfacció i alegria si la nostra consciència és neta i s'ha obrat amb bondat, noblesa i sinceritat i contrariament amb tristesa i temor si els procediments d'un hom han estat inspirats en afavorir solament els seus afanys de grandesa i pocasolta figuració i els seus interessos particulars, sense mirar si perjudica, si ataca sentiments respectables i passant per damunt de tot el que és digne i guanyat d'una manera honrada.

El Departament de Cultura del nostre Consell Municipal

Sense ganes de sentar polèmiques ni volguer fer comentaris, ens plau publicar a continuació, en síntesis, la tasca desenrotllada en el Departament de Cultura, mentre ha estat regentat per la C. N. T.

S'ha col·laborat directament prestant-hi l'apoi moral i material necessari, en la creació de l'Internat de l'Institut de segon Ensenyament de la nostra vila.

S'ha portat a terme, d'una manera activa i incansable, una campanya extensa per tal de logar un màxim d'assistència a classe, havent-se reduït considerablement el tant per cent de faltes, el qual ha arribat a la seva mínima expressió. S'ha portat a terme aquesta tasca amb la col·laboració de la Comissió de Cultura integrada per dos representants d'Acció Protectora Escolar i el Director de les Escoles de la nostra vila, d'una manera continuada i quasi diària.

Pel que fa referència a la part del «Museu», s'ha procurat encarregar aquesta activitat a persones enteses en la matèria, havent lograt que dirigís les obres de l'ex-església de Sant Francesc, l'arquitecte de la Generalitat, Geroni Martorell, apart també d'haver-se lograt que la Generalitat assenyalés una quantitat per a destinar-la al nostre Museu.

Altra de les obres d'envergadura, és la col·laboració directa prestada a la creació de l'Ateneu Popular, al qual des d'aquest Departament se li donaren i se li han vingut donant tota classe de facilitats, especialment en el que fa referència a mobiliari i creació de la Biblioteca. Ademés degut a la presió del Conseller es logrà que la subvenció per l'Ateneu sigués augmentada fins a 5.000 pessetes, puix que algun sector polític, que preté fer molta cultura, consignà solament en pressupost mil pessetes.

I continuem l'enumeració dels treballs portats a terme amb aquella senzillesa, i sense fer-ho sapiguer ni fer-ho servir de bandera per a trobar uns quants vots més.

S'han fet els treballs necessaris i les gestions oportunes per a la creació en la nostra vila de dos Grups escolars de la Generalitat i aquests han donat el seu resultat, havent estat creats els dos Grups; l'un a l'Escola del carrer Farrà i l'altre a la del carrer Puigmoltó, amb un total de tretze mestres, set dels quals ja actuen, i s'anava a procedir a la seva organització, quan ens fou usurpada la Conselleria.

No hem acabat encara. Queda per a ressenyar l'obra cim de la nostra gestió. La creació de les Colònies escolars permanents a la Font del Bosc, amb la col·laboració moral i material d'Acció Protectora Escolar, una obra com no s'ha fet mai, que no solament enalteix als seus creadors, sino que estem segurs mereixerà el reconeixement de tots aquells que se'n puguin beneficiar. L'habilitació

dels xalets de la Font del Bosc per la Protectora Escolar, ha merescut l'apoi més ferm i decidit del Conseller, que en tot moment ha procurat facilitar el material necessari per a deixar una instal·lació confortable en aquells edificis.

Queda també per a ressenyar el projecte de Guarderia d'infants que s'havia d'instal·lar als jardins i galeries que donen a la Rambla de F. Macià, de les cases núm. 27 i 29 del carrer J. Maurin, i quin material estava ja tot a punt de muntar, però que pel motiu ja esmentat no l'hem pogut portar a la pràctica.

I continuariem enumerant una sèrie de treballs d'ordre interior, administratiu i petits problemes que diàriament es presenten, però no ereiem necessari continuar i fem punt final dient que hem exposat uns treballs fets que demostren l'activitat i amor per les coses de cultura que tenen els nostres homes, que, ens dona la gana de dir-ho, tenen més responsabilitat i més consciència, que certs elements que per a triomfar s'han de valer de la traïció, de la hipocresia i de la difamació, ja que hem de desmentir rotundament el fet de que s'hagin portat armes a les Escoles, tota vegada que no ha estat en l'ànim de ningú convertir aquell edifici en una fortalesa.

Insistim...

Dies endarrera demanàvem que per a qui correspongués es fes el necessari per tal de que en les sales de cinema i teatre es prohibís fumar. Insistim sobre el particular, per creure que és una feina que cal portar-la a la pràctica sense pèrdua de temps, puix que és asfixiant l'atmosfera que es crea en els locals degut al fum que produeixen els fumadors.

Esperem que aquesta serà l'última vegada que en parlem, puix que la salut pública exigeix aquesta mida preventiva.

Política de Proveïments

Fins amb les necessitats més peremptòries i decessàries per a la vida, s'hi procura fer negoci. Ordres, Decrets i un stok exorbitant de disposicions que solament serveixen per a desorientar i posar trabes als qui necessiten nutrir el seu cos per aguantar la lluita quotidiana. Els obrers.

Hem dit i ho repetim que el nostre Economat és obert a tots els autèntics treballadors siguin de la C. N. T. o de la U. G. T., puix considerem que tots tenen les mateixes necessitats i deuen defensar els seus drets per igual.

Recomanem en nom del poble treballador al company Delegat Comarcal de Proveïments, que encamini l'actuació que li és encomenada amb un esperit de sinceritat, procurant donar el màxim de facilitats perquè l'abasteixement de la nostra vila, sense excepció, sigui el més complert possible. Fent-ho així se li agrairà i potser s'evitarà certes alusions que moralment el podrien perjudicar.

SOU ANTIFEIXISTA?

Doncs, contribuïu materialment a la diada PRO-HOSPITAL MILITAR DEL MOLÍ D'EN ROVIRA que tindrà lloc el diumenge, dia 6 de Juny.

Consell Municipal de Vilafranca del Penedès

ORDRE

Es posa en coneixement del públic en general que el mercat, el prop vinent divendres, dia 4 de Juny, s'efectuarà a dos quarts de 7 del matí, i continuarà per als mercats successius.

Així mateix posa en coneixement que tot el gènere que sigui venut fora del mercat serà decomisat i passat a les Beneficències Municipals.

Vilafranca del Penedès, Maig del 1937.

El Conseller de Proveïments,

MAGI MANYE I RAFECAS

NOTICIARI

Recollint suggerències de molts ciutadans i creient que causaria un bon efecte i enquadriaria amb l'esperit democràtic que no dubtem posseïxen els interessats a fer-ho, demanem es faci públic:

Primer: Els serveis prestats i l'actuació econòmica de cada una de les Conselleries-Delegades del nostre Consell Municipal sense excepció de cap mena i molt especialment de les que gaudeixen de caixes autònomes.

I segon: La situació de la «Cooperativa Popular Elèctrica del Penedès».

En una de les sessions del Consell Municipal un company representant de l'Esquerra, proposà (encara que en sentit particular) que sigués totalment canviada la representació de cada organisme sindical i polític en el si de la Corporació municipal, designant-se homes distints dels que fins ara formen el Consell Municipal.

Aquesta proposta té per finalitat la de procurar desapareixin els antagonismes que existeixen entre els diversos elements del nostre Consell Municipal.

Els representants de la nostra Sindical l'acceptaren sense discussió; els altres sectors no ho sabem, però... són tan imprescindibles certs elements.

Jove: Preparat ingressant en les Joventuts Llibertàries.

Impremta Claret - Vilafranca del Penedès

Fàbrica de Farines "LA VILAFRANQUINA"

INDÚSTRIA COL·LECTIVITZADA

Carrers del Dos de Maig i Manuel Azaña

Telèfon 87

Agricultors:

Aproveïteu el temps. Aquesta casa, per la seva gran capacitat de molturació, entrega al dia les partides de blat i ordi molturades.

AZYMOL

Evita l'agror i que els envasos vinosos es floreixin.

SEPSA

Societat Enològica del Penedès (Empresa col·lectivitzada)

VILAFRANCA

TALLER DE CONSTRUCCIÓ I REPARACIÓ DE MAQUINARIA PER A L'AGRICULTURA I LA INDÚSTRIA
Reparació i venda de Segadores i Dalladores i peces de recanvi per a les mateixes.

I. M. de Ferrers i Forja

Col·lectivitat Obrera

Oficines: Carretera de Tarragona, 47 - Telèfon 16-B - VILAFRANCA

Taller de forja mecànica: Isidre Rius (extramurs) - tel. 16-X.

Taller de ferrar: Carretera de Tarragona, 39.

Taller de Ferrers: Carretera de Tarragona, 47.

Hojas de afeitar

a precios sin competencia y de calidad insuperable, elaboradas por personal de reconocida capacidad técnica, ofrecen

HIJOS DE ROGELIO ROJO

(Empresa colectivizada)

Suministro solamente al por mayor - VILAFRANCA DEL PENEDÉS

Despacho para la venta: Rosellón, 168 - BARCELONA